

USŁUGODAWCO, NIE DYSKRYMINUJ

Zjawisko dyskryminacji przez podmioty świadczące usługi być może nie jest powszechne, jest jednak ważne z punktu widzenia społecznego. Temat ma również znaczenie w kontekście tzw. Brexitu. Jak wiadomo, dnia 23 czerwca 2016, Wielka Brytania zagłosowała w sprawie opuszczenia Unii Europejskiej. Nie są jasne bezpośrednie skutki wyjścia na ustawodawstwo regulujące przedmiot równości i praw człowieka, przynajmniej do czasu zakończenia negocjacji pomiędzy UK a pozostałymi krajami UE. Należy podkreślić, iż większość postanowień Ustawy o Równości (Equality Act 2010) odnoszących się do 9 charakterystyk chronionych prawem, wywodzi się z prawa UE. Niemniej, w UE zakaz dyskryminacji w sektorze usług ograniczony jest jedynie do 2 cech, mianowicie: rasy i płci (Dyrektywy 2004/113/EC i 2000/43/EC). Tak więc zakres regulacji, a tym samym ochrony w UK jest szerszy.

W/w Ustawa zabrania działań dyskryminacyjnych w sektorze usług z powodu określonych cech chronionych prawem, między innymi narodowości, płci czy niepełnosprawności. Zakaz ten skierowany jest wobec osób świadczących usługi w sektorze prywatnym i publicznym, przy czym niekoniecznie muszą to być usługi odpłatne. Przykładowo wymienić tu można kluby fitness, fryzjerów, sklepy czy hotele, ale również organizacje charytatywne. Podmiotem chronionym jest odbiorca usług na różnych etapach ich świadczenia.

Poza Ustawą ważnym źródłem informacji są wytyczne Komisji Równości i Praw Człowieka w przedmiocie zapobiegania dyskryminacji również w odniesieniu do ogłoszeń o pracę, towary, usługi czy zakwaterowanie. To istotne zagadnienie, albowiem zarówno ogłaszający jak i publikujący mogą ponosić odpowiedzialność za publikację dyskryminacyjnych ogłoszeń. Platformy ogłoszeń internetowych muszą usunąć takie ogłoszenie z chwilą powzięcia wiedzy o ich nielegalnym charakterze. Warto zauważyć, iż usługodawca, który ogłasza i/lub świadczy usługi online jest podmiotem świadczącym usługi społeczeństwa informacyjnego (ISSP). Specjalne zasady mają zastosowanie do ISSP, miano-

wice: jeśli świadczy on usługi w państwie EEA (Europejska Strefa Ekonomiczna) i jest utworzony w UK, wówczas będzie miała zastosowanie ustawa Equality Act 2010 (paragraf 1, Załącznika 25 do Ustawy). Oznacza to, że osoba zamieszkująca w takim państwie EEA (lub UK) która uważa, iż została zdyskryminowana może wnieść pozew przeciwko ISSP do sądu brytyjskiego. Jeśli natomiast ISSP świadczy usługi w UK ale jest utworzony w innym państwie EEA, wówczas Ustawa nie będzie miała zastosowania (paragraf 2 Załącznika 25 do Ustawy). Wszelkie roszczenia przeciwko ISSP, czy przez osobę w UK czy w EEA będą musiały być wniesione w sądzie państwa EEA danego ISSP.

Co stanowi działanie bezprawne o charakterze dyskryminacyjnym? Otóż usługodawca nie może dyskryminować osobę o danej cesze (np. narodowość) poprzez np.: odmowę świadczenia usługi, świadczenie usługi gorszej jakości lub w inny sposób lub na innych warunkach niż wobec innych osób nie posiadających tejże wyróżniającej cechy. Przy czym należy zasygnalizować, iż na gruncie Ustawy działania dyskryminacyjne przybierają różną formę oraz, iż nie wszystkie podlegają ochronie.

Ważnym zastrzeżeniem prawnym jest zakaz dla usługodawcy wyłączenia lub ograniczenia działania Ustawy lub jej przepisów wykonawczych w warunkach umowy z odbiorcą usługi. Skutkiem takiego zakazu jest bezskuteczność a tym samym niewykonalność takich postanowień umownych, które go naruszają.

W jaki sposób można dochodzić swych praw w przypadku działań dyskryminacyjnych usługodawcy? Sprawy tego typu rozpoznawane są wyłącznie przez sądy cywilne (county court), niezależnie od wartości roszczenia. Termin przedawnienia wynosi 6 miesięcy od daty aktu dyskryminacyjnego, jest więc terminem w miarę krótkim.

Czego może domagać się osoba pokrzywdzona? Generalnie będzie to roszczenie o odszkodowanie, w tym najczęściej tytułem kompensaty za

straty w sferze emocjonalnej (tzw. „injury to feelings”). Wartość roszczenia z tytułu tego rodzaju strat kształtuje się w zależności od rodzaju, charakteru i stopnia naruszenia, od minimum £60 to maximum £33,000 (wielki kompensacyjne wskazane są wg wytycznych spraw sądowych Vento-Da’Bell-Simmons).

Czy sąd jest jedyną opcją dochodzenia przedmiotowych roszczeń? Nie, mianowicie Komisja Równości i Praw Człowieka jest podmiotem publicznym uprawnionym ustawowo do ochrony, dochodzenia oraz promocji równości i praw człowieka. Komisja ta opublikowała ustawowy Kodeks Praktyk, który sąd musi wziąć pod uwagę rozpoznając sprawę. Ponadto Rządowy Urząd Równości (GEO) wraz z Brytyjską Izbą Handlową opublikowały wiele przewodników wyjaśniających znaczenie przepisów Ustawy dla podmiotów gospodarczych.

Jak w przypadku innego rodzaju sporów, i tu przed podjęciem działań prawnych znaczenie ma wstępne wyjaśnienie sprawy. Jeśli wg nas doszło do naruszenia praw równościowych przez usługodawcę na jakimkolwiek etapie oferowania czy świadczenia usług, należy przede wszystkim skierować pisemną skargę do tegoż podmiotu. Jego odpowiedź pozwoli na wnikliwą analizę i ocenę tak stanowiska potencjalnego pozwanego jak i elementów ewentualnego roszczenia, w tym szans powodzenia sprawy przed sądem.

Artykuł opracowany przez Katarzynę Woźniak
Partner Zarządzający/ Prawnik Euro Lex Partners LLP (City London)
Master of Law (Poland) LLM in Business International Law (UK) LLB (Hons) (UK)

Twój kontakt do kancelarii:

Euro Lex Partners LLP, Tower 42, 25 Old Broad Street, London, EC2N 1HN, (przy stacji metra Liverpool Street)

Otwarte w godz 9-21- Pracujemy dla klientów również w Sobotę

Tel. 020 8144 8363, Mob 07837214987, Mob 077 7226 0251,

E: office@eurolexpartners.co.uk, www.eurolexpartners.eu

skype: eurolexpartners